

בס"ד כה' אדר א' ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 17:16
 צאת השבת - 18:08
 רבנו תם - 18:46
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושְׁתים - עלון מס' 1097
 @ השבת "מברכין" החודש.
 @ ר"ח אדר ב' יחול בע"ה בימים חמישי ושישי הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה,
 לרפואה, לבשורות טובות ישועות ופרנסה טובה, אמן.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
לפת ארצות שפן
 לארגון "אברהם יגל"

פרשת ויקהל שבת שקלים

פפטידון: "ויברות יהודיע"
 (מלכים ב' יא')
 "משכנס אדר
 מרבין בשמחה"

מענייני הפרשה:

אזרה על שמירת השבת.
 ציווי לאסוף תרומות ומעשרות למשכן.
 ציווי מפורט על כל נדבות המשכן וכליו,
 האוהל עם הקרשים והאדנים, הפרוכת,
 הארון, הכפורת, המזבח הכיור וכו' והחצר.
"ויקהל משה"
 ידוע מאמר חז"ל לגבי שבת "מי שטרח בערב שבת יאכל
 בשבת" אז רואים שצרכים לקבל שבת ויקהל ר"ת וצריך
 לקבל קדושת יום השבת.
 "כל איש אשר נשאו ליבו... אותו הביאו את
 תרומת ה'"
 "אותו הביאו" את הלב. לא דיי שתורמים למשכן,
 התרומה צריכה להיות בלב שלם.
 "והם הביאו אלו עיד נדבה בבוקר בבוקר"
 זהו סימן של נדבה הניתנת ברצון ובכל הלב, שהנותן בא
 בעצמו ומביאה "בבוקר-בבוקר", משכים מהר ללא
 המתנה, מגיע ונותן.
 "ויבואו האנשים על הנשים..." (לה, כב)
 הביאו חח וזנס. הסביר בעל "אמרי חן": האנשים לא
 האמינו שהנשים יסכימו לוותר על התכשיטים, ובאו
 לראות את הנס הזה בעיניהם...
"שישת ימים תעשה מלאכה..."
 שנדע שרק האדם שמאמין שפרנסתו קצובה לו מהשם
 "מראש השנה עד ראש השנה" רק הוא יוכל לנוח
 בשבת ולא לדאוג ולחשוש שבגלל מנוחה בשבת תחסר
 פרנסתו. דבר זה משה ראה צורך להעביר לעם
 "בהקהל" שהינו יסוד ושורש האמונה.
"שישת ימים תעשה מלאכה"
 אומרת התורה שהמלאכה נעשית מאליה - כי השבת
 מברכת אותה...
"לא תבטרו אתי בכלל משיבתיכם ביום השבת"
 אדם שאינו שומר מצוות שאל את המלבי"ם: האם יש
 דרך להתיר עישון סיגריה בשבת? אמר לו הרב:
 "תעשן בשינוי, את הצד הבוער תשים בפה".

"ויקהל משה"
 ידוע מאמר חז"ל לגבי שבת "מי שטרח בערב שבת יאכל
 בשבת" אז רואים שצרכים לקבל שבת ויקהל ר"ת וצריך
 לקבל קדושת יום השבת.
 "כל איש אשר נשאו ליבו... אותו הביאו את
 תרומת ה'"
 "אותו הביאו" את הלב. לא דיי שתורמים למשכן,
 התרומה צריכה להיות בלב שלם.
 "והם הביאו אלו עיד נדבה בבוקר בבוקר"
 זהו סימן של נדבה הניתנת ברצון ובכל הלב, שהנותן בא
 בעצמו ומביאה "בבוקר-בבוקר", משכים מהר ללא
 המתנה, מגיע ונותן.
 "ויבואו האנשים על הנשים..." (לה, כב)
 הביאו חח וזנס. הסביר בעל "אמרי חן": האנשים לא
 האמינו שהנשים יסכימו לוותר על התכשיטים, ובאו
 לראות את הנס הזה בעיניהם...
"שישת ימים תעשה מלאכה..."
 שנדע שרק האדם שמאמין שפרנסתו קצובה לו מהשם
 "מראש השנה עד ראש השנה" רק הוא יוכל לנוח
 בשבת ולא לדאוג ולחשוש שבגלל מנוחה בשבת תחסר
 פרנסתו. דבר זה משה ראה צורך להעביר לעם
 "בהקהל" שהינו יסוד ושורש האמונה.
"שישת ימים תעשה מלאכה"
 אומרת התורה שהמלאכה נעשית מאליה - כי השבת
 מברכת אותה...
"לא תבטרו אתי בכלל משיבתיכם ביום השבת"
 אדם שאינו שומר מצוות שאל את המלבי"ם: האם יש
 דרך להתיר עישון סיגריה בשבת? אמר לו הרב:
 "תעשן בשינוי, את הצד הבוער תשים בפה".

פינת חינוך מהפרשה
 "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל"
 בתחילה חשבו היהודים שמדובר בסתם אסיפה פומבית
 בקונגרס שניתן יהיה להתווכח בה על נושאים מסוימים
 או לקבל תפקידים או גיובים כאלה ואחרים... ולכן באו
 כולם לאסיפה... אבל כשמעו שאמר משה "קחו
 מאתכם תרומה" אז "ויצאו כל עדת בני ישראל..."

פינת חינוך מהפרשה
 "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל"
 בתחילה חשבו היהודים שמדובר בסתם אסיפה פומבית
 בקונגרס שניתן יהיה להתווכח בה על נושאים מסוימים
 או לקבל תפקידים או גיובים כאלה ואחרים... ולכן באו
 כולם לאסיפה... אבל כשמעו שאמר משה "קחו
 מאתכם תרומה" אז "ויצאו כל עדת בני ישראל..."

לשבת שקלים
 "משכנס אדר מרבין בשמחה"
בשמחה ר"ת בקריאת שקלים, מחיה (עמלק) חוקה,
 (שבת פרה) החודש. רמז לארבע פרשיות שקוראים
 בחודש אדר. (ישמח משה)

לשבת שקלים
 "משכנס אדר מרבין בשמחה"
בשמחה ר"ת בקריאת שקלים, מחיה (עמלק) חוקה,
 (שבת פרה) החודש. רמז לארבע פרשיות שקוראים
 בחודש אדר. (ישמח משה)

מדוע פרשת מופתים מופיעה לפני פרשת תרומה?
 כי תמיד כשתבקשו תרומה, יגידו לכם לפני זה
 משפטים, כגון: "כבר תרמנו...", "אבא לא בבית..."
 "אין עליי כסף קטן... ועוד ועוד."
מה מייחד את הרעשן לחג הפורים?
 פורים קבעו חז"ל משחק אופייני, לשחק ברעשן.
 את הרעשן מסובבים מלמטה - כיוון שההתעוררות
 הייתה מלמטה - מצד העם על ידי שקראו צום ועצרה
 והתענו שלשת ימים לילה ויום לביטול הגזירה.

מדוע פרשת מופתים מופיעה לפני פרשת תרומה?
 כי תמיד כשתבקשו תרומה, יגידו לכם לפני זה
 משפטים, כגון: "כבר תרמנו...", "אבא לא בבית..."
 "אין עליי כסף קטן... ועוד ועוד."
מה מייחד את הרעשן לחג הפורים?
 פורים קבעו חז"ל משחק אופייני, לשחק ברעשן.
 את הרעשן מסובבים מלמטה - כיוון שההתעוררות
 הייתה מלמטה - מצד העם על ידי שקראו צום ועצרה
 והתענו שלשת ימים לילה ויום לביטול הגזירה.

פינת הגיבנים והפתגמים
כל מידות חכמים כן הוא
 השיעורים של חכמים הם מדויקים בתכלית, ואף על פי
 שההבדל בין השיעור המלא לבין קצת פחות מן השיעור
 המלא הוא קטן מאוד, יש להחזיק בשיעורים בדיוקנות
 ואין לפקפק בהם.
 דוגמאות: "בארבעים סאה - הוא טובל, בארבעים סאה
 חסר קורטוב (מידה קטנה מאוד) אינו יכול לטבול".
כביצה - מטמא טומאת אוכלין, כביצה חסר שומשים -
 אינו מטמא טומאת אוכלין.

פינת הגיבנים והפתגמים
כל מידות חכמים כן הוא
 השיעורים של חכמים הם מדויקים בתכלית, ואף על פי
 שההבדל בין השיעור המלא לבין קצת פחות מן השיעור
 המלא הוא קטן מאוד, יש להחזיק בשיעורים בדיוקנות
 ואין לפקפק בהם.
 דוגמאות: "בארבעים סאה - הוא טובל, בארבעים סאה
 חסר קורטוב (מידה קטנה מאוד) אינו יכול לטבול".
כביצה - מטמא טומאת אוכלין, כביצה חסר שומשים -
 אינו מטמא טומאת אוכלין.

הסירו ממשול מודר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

דיני פרשת שקלים וחודש אדר

מבט מלמד” השכלתי

מדוע קוראים את ארבע הפרשיות ?

שקלים: המושג מתארת, כי איסוף מחציות השקלים מעם ישראל, היה מתחיל בראש חודש אדר. לפיכך, פרשת שקלים נקראת כמה ימים לפני ראש חודש אדר.

זכור: בחג הפורים או חוגגים את מפתלו של המן הרשע שביקש להשמיד, חלילה, את כל היהודים. המן היה מזרע עמלק, ובשבת שלפני פורים, או קוראים את הציווי האלוהי, על מחיית זכר עמלק.

פרה: לאדם שהיה טמא מט, אסור היה להביא את הקורבן המיוחד ”קורבן פסח”, והיה עליו להיטהר מטומאתו באמצעות הפרה האדומה. לפיכך, כהכנה לחודש ניסן או קוראים בתורה על הליך הטהרה.

החודש: בשבת שלפני ראש חודש ניסן או במהלכה, או קוראים בתורה על ההכנות שנערכו לקראת חג הפסח בפעם הראשונה, כשבני ישראל עדיין היו במצרים.

מחצית השקל

מחצית השקל הוא תשלום שניתן ככופר נפש בעת מפקד. תשלום מס שהוטל על כל זכר יהודי מבוגר לשלם להקדש פעם בשנה. המצווה מופיעה בפרשת ”כי תשא” זה יתנו כל העבר על הפקדים: מחצית השקל בשקל הקדש, עשרים גרה השקל, מחצית השקל תרומה לה’.

מצוות מחצית השקל חלה בתקופת המשכן והמקדש בלבד ואינה נוהגת בימינו. כספי מחצית השקל היו נגבים מדי שנה בחודש אדר, לקראת השנה החדשה שמתחילה בניסן, ושימשו לרכישת קרבן התמיד וקורבנות ציבור נוספים שהוקרבו על גבי המזבח באותה שנה. בשל האיסור להקריב קורבנות מכספי השנה הולפת, היו חייבים לאסוף את כספי מחצית השקל אל בית המקדש עד ראש השנה שבתחילת חודש ניסן.

כספי מחצית השקל שימשו לקניית קורבנות התמיד ומוספין עם הנסכים, וכן מנחת העומר שתי הלחם, ולחם הפנים, וכן קטורת הסמים, שהיו מקטירים בכל יום ביום הכיפורים.

בגמרא מסכת סנהדרין נאמר:

שבצלאל היה בן י”ג שנים בלבד בזמן הקמת המשכן, שנאמר ”איש איש ממלאכתו” ופחות מכן י”ג אינו איש.

אביו היה אורי, בנו של חור שנהרג בגלל שביקש למנוע את עשיית העגל, ואשתו של חור הייתה מרים אחות אהרן ומשה.

והיה אהליבא בן אחיסמך משבט דן מסייע לבצלאל שהיה משבט יהודה.

גם בבית המקדש עבדו יחד שלמה המלך משבט יהודה וחירם בן האישה האלמנה שהייתה משבט דן, שכן אמר הקב”ה: ”יבואו קטן וגדול ויעסקו יחדיו באותה מלאכה” - כדי להראות לישראל שהכול שווים אצלו יתברך.

א. בשבת שלפני ראש חודש אדר הסמוך לניסן, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני פרשת שקלים, בראש סדר כי תשא, מפני שבזמן בית המקדש היו משמיעים על השקלים באחד באדר, שכל אחד מישראל חייב לשקול מחצית השקל בשקל הקודש, ולהביאם לבית המקדש, כדי שיקריבו ממעות מחצית השקל אלו החל מיום ראש חודש ניסן, להקריב הקרבנות מתרומה חדשה. אמרו חז”ל: גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתידי המן לשקול שקלים על ישראל כמו שנאמר ”ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה”, לפיכך הקדים שקליהם לשקליו.

ב. מפטירים ”ויכרות יהודיע” שמדבר שם בענין השקלים, שנאמר: ”כסף נפשות ערכו”. ואם חל ר”ח באחד בשבת, נוהגים ולומר בסוף ההפטרה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת מחר חודש.

ג. במקומות שנהגו שקטן עולה למפטיר בפרשת שקלים, אין למחות בידם, שיש להם על מה שיסמוכו. ובלבד שיהיה הקטן יודע למי מברכים והוא יותר מבן שש שנים.

ד. אם חל ראש חודש אדר בשבת וטעו וקראו פרשת שקלים בשבת שלפניו, אינם צריכים לחזור ולקרוא פרשת שקלים בראש חודש אדר, דסוף סוף השמיעו על השקלים סמוך לאדר.

ה. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים בשבת שקלים לפני ראש חודש אדר והפטירו בהפטרת השבוע, אפילו נזכרו אחר תפלת מוסף, חוזרים ומוציאים ספר תורה וקוראים בפרשת שקלים, והעולה מברך על הקריאה לפניו ולאחריה.

ו. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים, ולא נזכרו עד שעת מנחה של השבת, יש אומרים שבכל זאת מוציאים ספר תורה של פרשת שקלים ויקראו בו אחר קריאת ספר תורה של מנחה. ויש אומרים שהתקנה לקריאת פרשת שקלים אינה אלא בשחרית, ולכן כשלא נזכרו עד שעת המנחה הוה ליה כעבר זמנו בטל קרבנו למעשה שבו ואל תעשה עדיף ומכל מקום יש אומרים שעדיין יש תשלומין לפרשת שקלים בשבת הבאה אחר קריאת ספר תורה בשחרית. ויש אומרים שמכיון שעבר השבת שוב לא יקראוה בשבת הבאה. ואפשר לסמוך על סברא ראשונה לקרוא פרשת שקלים בשבת הסמוכה, שהיא קודם ”שבת זכור”.

ז. אם טעה המפטיר ולאחר שקרא בספר תורה פרשת שקלים הפטיר הפטרת השבוע, אם נזכר באמצע ההפטרה, מפסיק, ומפטיר ”ויכרות יהודיע” ויברך ברכות ההפטרה לאחריה. ואין צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה של ההפטרה לפני ”ויכרות יהודיע”. ואם לא נזכר עד שסיים הפטרת השבוע ויברך ברכות שלאחריה, יש אומרים שצריך לחזור ולברך ברכות ההפטרה לפניו ולאחריה כדי להפטיר ויכרות יהודיע כתקנת חז”ל. ויש אומרים שחוזר ומפטיר ויכרות יהודיע בלי ברכות וספק ברכות להקל. לכן יחזור להפטיר ויכרות יהודיע בלי ברכות. והוא הדין בשאר הפטרות של ארבע פרשיות.

ח. שבת שקלים שמוציאים בה שני ספרי תורה ויצא טעות בפרשת השבוע, עדיף לגלול להספר תורה השני לסיים בו פרשת השבוע, ואחר כך יגללו לפרשת כי תשא, כיון שהפרשיות אינן רחוקות אחת מהשניה. עדיף ממה שיוציאו ספר תורה אחר.

ט. משכנס אדר מרבים בשמחה וכמו שנאמר במגילת אסתר: ”והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה”, לומר שמול החודש גורם לטובה, ולכן ישראל שיש לו קובלנא משפטית נגד גוי, ישתדל כמיטב יכולתו שהדיון בתביעתו יתקיים בחודש אדר, מפני שיד ישראל על העליונה בחודש אדר.

"לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת"

תכונה רבה שררה אותו יום בסלוניקי שביוון. מושל חדש בא לעיר, ונציגות נכבדה של כל תושבי העיר קידמה את פניו. המושל הגיע רכוב על סוסו, ובלוויית כל הפמליה החל להתקדם לעבר ארמונו. הדרך לארמון עברה ליד הנמל. באותו יום היה הנמל שומם. שום פועל לא נראה בו. המושל היה מופתע: "האומנם שבתה כל העבודה לכבודי?". מלוויו נאלצו לאכזבו: "הנמל שובת היום, משום שזהו יום השבת של היהודים, ופועלי הנמל ומנהליו רובם ככולם יהודים ואינם עובדים בשבת".

הדברים הכעיסו את המושל. "לא יתכן להשביח את הנמל החשוב של סלוניקי ליום שלם, רק משום שאצל היהודים זהו יום שבת, אמר למלוויו והודיע: "אצלי יעבוד הנמל גם בשבת".

ואכן, כעבור ימים אחדים הופיעה פקודת המושל, על כל עובדי הנמל להפעילו כרגיל ביום השבת, ואין רשות להשביח את הנמל אלא בימי המנוחה הלאומיים.

גזירת המושל עוררה התמרמרות עזה בקרב היהודים. הם לא התכוונו כלל להיכנע לה.

התסיסה הגיעה לאוזני המושל. הוא החליט לבקר בחלקה של העיר המאוכלס רובו ביהודים, כדי לעמוד מקרוב על הלכי-הרוח.

בביקורו נפגש עם נציגי היהודים שמע את עמדתם. הם הודיעו לו כי שום כח שבעולם לא יכפה עליהם לחלל את יום שבת-קודש. המושל ראה שההתנגדות לגזירתו איתנה, אך סירב לחזור בו: "אם לא תעבדו בשבת, תפוטרו מעבודתכם", הזהיר המושל והמשיך בסיוורו ברחובות העיר.

פתאום ראה מחזה שמשך את תשומת-לבו: בקצה העיר השתרע שטח עצום, כולו מכוסה ערימות אפר. היה ברור שהתחוללה במקום דליקת ענק. השטח היה שומם, אולם במרכזו עמד בניין גדול ונאה ושביל סלול הוליך אליו.

המושל ומלוויו פנו אל הבניין, ושמעו מתוכו קולות שירה ולימוד. בעודם עומדים, יצא אליהם יהודי זקן, בירכם לשלום ואמר: "אני השמש כאן. הנערים לומדים תורה נא לא להפריע. אתכבד לארחכם בביתי", והוא הצביע על בית קטן הסמוך לבית-הכנסת.

"מי בנה את הבית הזה ומה היה כאן בשטח השרוף?", שאל המושל בפליאה.

"זהו, סיפור ארוך הוא, אבל לכבודכם אספרו בשלמותו", השיב הזקן.

"לפני שלושים שנה התגורר במקום הזה סוחר עצים גדול, סטפנוס שמו. הוא היה עשיר גדול, רב-השפעה ורב-כוח".

"על האדמה הזאת עמדה חווילתו המפוארת וכאן שכנו גם מחסני העצים. סטפנוס לא האמין בהשקעות בנכסים, אלא שמר את כל כספו במזומן במקום סתר באחד ממחסניו.

על גופו מעולם לא נשא כסף. הרי הכל הכירו אותו.

די היה שיבקש דבר-מה ומיד הייתה הבקשה מתמלאת עד תומה. את הונו הרב ניצל כדי ליהנות ממנועמי העולם.

יום שישי אחד, הגיעה לנמל, אנייה טעונה עצים יקרים השווים הון עתק עבור סטפנוס.

פועלי הנמל ביקשו לפרוק את המטען, אולם מנהל הנמל הבהיר לסטפנוס כי לא יהיה ניתן לפרוק את המטען לפני השבת, וכי ייאלץ להשאירו בנמל עד אחר השבת.

ההודעה הכעיסה אותו. הוא פנה אל המנהל והזהירו לפרוק מיד את כל המטען, אפילו אם יצטרכו לעבוד לשם כך ביום השבת, ולא - ישלם על כך ביוקר. מבלי להתמתין לתשובה עלה על מרכבתו ויצא לכפר-הנופש שבו היה אמור לבלות את סוף השבוע. בצהרי השבת הגיע אליו רץ מבוהל ובישר לו על אסון נורא.

דליקה פרצה במחסני העצים וכילתה את הכל. ביתו, מחסניו וכל רכושו היו למאכולת אש. הוא מיהר לשוב אל המקום וממרחקים ראה את הלהבות העצומות המכלות את כל אשר צבר בימי חייו. האסון הנורא הטריף את דעתו.

ועתה נשאר בעירום ובחוסר - כל.

כאחוז אמוק נמלט מן המקום ורץ לאשר נשאוהו רגליו. לא היה עוד טעם לחייו והוא חיפש מקום שבו יוכל להתאבד.

ימים אחדים התהלך בשדות ובכפרים. לא היה בו העוז ליטול את נפשו, וכך חזר יום אחד אל העיר.

בשער העיר באו לקראתו כמה מפועלי הנמל. הם הכירוהו וקראו לעברו: "מנהל הנמל מחפש אחריך כבר כמה ימים. הוא רוצה שתיקח את מטען העצים האדיר שלך!"

עיניו של סטפנוס אורו.

מתברר שלא התרושש לגמרי הוא רץ אל מנהל הנמל, וזה אמר לו: "רואה אתה, בזכות השבת נשאר בידך כל המטען היקר".

"אילו הייתי שומע בקולך ופורק אותו בשבת, היה גם הוא עולה בלהבות".

"זה הסיפור", סיים הזקן את דבריו.

"והיכן הוא סטפנוס זה?", שאל המושל בסקרנות.

"הו, סטפנוס איננו קיים עוד", חייך הזקן.

"הוא החל להתעניין בדת היהודית, חיסל את עסקיו, התגייר ובנה על חורבות חווילתו בית כנסת ותלמוד - תורה".

"יש שקוראים לו אברהם ויש שמכנים אותו שבתי, כי בזכות השבת נולד מחדש. הוא המיר את חיי ההוללות במשרת שמש בית - הכנסת".

"אתה הוא סטפנוס", קרא המושל בהתרגשות.

"אכן, אני", ענה הזקן בענווה.

המושל היה נרגש. שקע בהרהורים, ולבסוף הניד בראשו ואמר: "לו יהי כן גזירתי מבוטלת. יוסיפו היהודים לשמור את יום השבת..."

משנכנס אדר מרבין בשמחה

אדר הוא החודש השישי מחודש תשרי, (והשביעי בשנה מעוברת) והאחרון מתחילת חודש ניסן. בחודש אדר 29 ימים. מקור השם בא מבבל שבה 'אד'יר הוא שם של אל. בארמית בבליית משמעות המילה היא "גורן" ("אידר"). בתניך מופיע השם גם כשם פרטי. מזלו של חודש אדר הוא מזל דגים. כותב רש"י כי "באדר מזל דגים מתחיל לעלות" (בפירושו למסכת בבא מציעא, ק"ו:). גם מזלם של ישראל עלה בחודש הזה שנמשלו ישראל לדגים שהדגים חיים במים ותורה משולה למים. הדגים פוריים במיוחד, ומאותה סיבה הם נחשבים כסמל לפריון, ולברכה בכלל. שורש המלה ברכה הוא **ב-ר-ך**. בגימטריה **ב=2, ר=200, כ=20**. כל אחת מהאותיות מסמלת את הריבוי הראשון בסדרה המספרית שלהן (1-יחיד, 2-רבים). מה שמלמד אותנו שהברכה מקושרת לריבוי ולפוריות.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חכמה גדולה היא להיות מעורב בין הבריות - ולהישאר נבדל. גם בכיתה, בבית הספר וברחוב. שָׁנוֹת טובה, קירוב רחוקים, הכנסת אורחים, איחוד משפחות, כל אלה מידות נעלות המה, אך לא על חשבון חינוך ילדינו! בנינו עֲרֵבִים לנו שזאת התורה לא תהא מוחלפת. נשמור על טוהר ונקיון ילדינו הַ עֵר בֵּים ! שלום אין פירושו איבוד זהות או חלילה ויתור על ערכים. 'לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום'. השלום הוא רק כלי, הברכה היא קיום תורה ומצוות. בלעדיתה אין כל ערך לכלי. החינוך לאחדות יכולה לבנות משכן מפואר, אך יכולה גם לעשות עגל זהב. לקראת פורים נגביר את 'משמר הגבול הרוחני', בטעם טוב ובצורה נאותה. כזי ילדים אוהבים להציץ מה יש 'מתחת לתחפושת'. בהצלחה בעבודת הקודש! (יחיאל מיכל מונדרוביץ)

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יג"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

לכל ציבור קוראינו היקר!
"באחד באדר משמיעין על השקלים" השנה כולנו מתארגנים לתת **נחציות הפקד** לחיזוק העלון "אברהם יג"ל" המזכה את הרבים בפעילויותו הרבות למען הציבור. התקשרו ונגיע עד אליכם: **08-9437333, 054-7743834**

מרכות אלוף
דן-רפאל יהודה ארביב הולדת **התאיובור** נ"י יה"ר שיגדלו כאימותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתן ויצליחו בכל דרכיהן ומעשיהן וברכה ונחת ושלווה ר' אפרים ואסנת עובדיה עמוס וכוכה ארביב ירוו נחת מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות
לנפתי' ודבורה ישראל היין שתמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות נחת ושלווה לרפואת והצלחת כל משפחתם להבדיל לעיני מנחם בן ניסים ז"ל

כל הישועות והברכות
לאבשלים ושרה הרביז' היין שתמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות נחת ושלווה לרפואת והצלחת כל משפחתם להבדיל לעיני רבקה בת גולשן ז"ל

מרכה והלחנה
הדהה- אסתר בת שולמית אברהם- ישראל בן שולמית שרה- מרגלית בת שולמית **מנחם** בן שולמית **שיזכו במהרה לזיווג הגון** **משורש בשמתם הטוהרה** שיתברכו בבריאות, אושר, פרנסה טובה, ובכל מילי דמיטב ולשנים רבות

מרכות אלוף
הזיאל וצ'כיל יפרח הולדת **הבן** נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב וברכה ונחת ושלווה **מקסים ורינה יפרח** **אלי ואביגיל מויאל** ירוו נחת מיוצאי חלציהם

מרכה והלחנה
דן-חיה בת עליזה הקב"ה ימלא כל משאלות ליבה **לטובה ותזכה לזיווג הגון משורש נשמתה**, בריאות ופרנסה טובה ולשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות
ליפה אדרי היין שתמה לסעודה הרביעית בלויין. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה, לרפואתם והצלחתם משפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות נחת ושלווה להבדיל לעילוי נשמת עליה בן-סימון בת שמחה ז"ל **מרים בן-אבנ בת תמו** ז"ל

מרכה והלחנה
למרת ואסתר זנדני שיתברכו ברפואה שלימה ובכח מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות באושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה וירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

רפואה שלימה
לראובן לוי בר טרנג'ה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות טובות ונעימות

רפואה שלימה
לאברהם נאמן בן מרים הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות טובות ונעימות

רפואה שלימה
עליה בן סימון בת שמחה ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה
לעיני הצנועה והענוה **מנחם יזענו** בן ניסים ז"ל כחי' אדר א' פקידת שנתו שיתמליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-: שלמה לארי בן מרים היין משה נאמן בן מרים היין אברהם נאמן בן מרים היין ישראל פריג' רפאל בן מרים היין שבתאי מוסאי בן נהיית היין מאיר חסן בן מסעודה היין רבקה מוירנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת	רפואה שלימה אברהם וג'ליית אהיון בהגיע הבת תהל-הגית לגיל מוציאת יה"ר שתגדל כאמותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה מעשיה ולימודיה ותרוו נחת ושלווה	רפואה שלימה לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אבליה בן שמחה ז"ל שלמה בנצני בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל מימון קסון בן פריחה ז"ל יחיאל אבירג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	רפואה שלימה עליזה דווח בן אריאלה-מזל ז"ל ניסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל מורטונה אוזן בת חנונה ושושן ז"ל ציננה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לידיה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גוהר) רחמני בת עזיזה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור